

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Francesc Sellés (*correcció lingüística*), Ana
Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gámez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

La gran revolta

Hi havia moltes previsions sobre l'èxit de la manifestació de l'Onze de Setembre. Totes optimistes. Alguns símptomes avisaven que seria multitudinària i que podria arribar a aplegar més gent que la del 10 de juliol del 2001, convocada com a resposta a la sentència del Tribunal Constitucional que mutilava l'Estatut. Per exemple, la quantitat d'autocars que des de tot el territori havien llogat per a la Diada tota mena d'entitats i associacions. Per exemple, també, la gran polèmica que va sacsejar dies abans tots els partits polítics. Josep Antoni Duran i Lleida, president del comitè de govern d'Unió Democràtica, va canviar d'opinió i va anunciar finalment que assistiria a la manifestació, tot i que no compartís el lema de la convocatòria. Pere Navarro, primer secretari del PSC, va proclamar que hi anirien molts militants socialistes com a reacció a "diversos malestars". En definitiva, ningú volia quedar-ne al marge. I això volia dir que els uns i els altres preveïen la dimensió de la resposta.

Però l'assistència a la manifestació d'aquest Onze de Setembre ha desbordat totes les estimacions prèvies. Segons el càlcul de la Guàrdia Urbana i del departament d'Interior, un milió i mig de persones es van concentrar al centre de Barcelona. Una gentada que en molts casos ni tan sols va poder recórrer uns metres. La quantitat, doncs, no admet ni dubtes ni manipulacions. Ni tampoc la reivindicació bàsica. Dimarts de la setmana passada el clam de centenars de milers de persones va ser unànime i inequívoc: "Independència!". Allà no hi havia ni discrepàncies ni tan sols matisos.

Un milió i mig de persones és una xifra desmesurada. I una ullada a la composició dels integrants de la gran manifestació permet fer una afirmació gens arriscada: les classes mitjanes a Catalunya han girat. Allà hi havia pares, fills, famílies i moltíssima gent jove. I són les classes mitjanes les que poden impulsar canvis estables i sòlids. La Catalunya del 2012 és una altra. Això explica, doncs, que el president de la Generalitat haja proclamat que el seu govern enceta un procés cap a "la plena sobirania". I que ho haja fet, a més, des d'una posició de responsabilitat política: "En primer lloc, cal crear estructures d'estat". La declaració té també transcendència històrica. Espanya, com reconeix el mateix Artur Mas, "no posarà fàcil" avançar. Però una gran majoria social activada encara farà més difícil retrocedir.

Als nostres lectors

Memòria gràfica

La manifestació d'aquest Onze de Setembre no ha estat, dins la lògica habitual de la terminologia periodística més superficial, "històrica". Més aviat, ha trencat amb la història. Ha tancat una era i n'ha obert una altra. Hi haurà un abans i un després de la convocatòria que va traure al carrer un milió i mig de persones per demanar que Catalunya

esdevinga un nou estat europeu. Per això EL TEMPS fa aquesta setmana un gran esforç periodístic que permetrà fixar en la memòria dels seus lectors les imatges que van sorprendre el món. Que van fer canviar d'opinió alguns dels analistes polítics i dels mitjans de comunicació internacionals més influents. Amb ells ha parlat Violeta Tena, que constata, amb el seu testimoni, el gir de percepció que ha forçat la gran marxa. I per entendre'n totes les claus, Gemma Aguilera entrevista Ferran Sáez, filòsof i professor de la Universitat Ramon Llull.